

לאסור גם כשלא נזכר ונעמיים, אף אם הוזהר
מאסורי לאוין, וכ"ש שהוא רק מאסורי עשה שאפשר
שליכא כלי אסור מראש עין בזה.

יש עוד טעם גדול במה שלא אסור בשאר ברייתו.

דכיון דידעו לכל עשה לבלוש פאה גברית שנתויה
גדירות בשערות ואשר צבחה אין לאסור דמחיה
דחשדה הוואים מרחוק ואלי שאין סבסבלין כ"ס
בגשם שהשער והראש הוא משערות והשה עצמה
כיון שהיא מחזקת לאשה כשרה וידוען שמכנה
והיא מכירין שאין שערותיה והראש אחרת בקרוב
והסתכלין הרי ברוב הפעמים יכיר שהיא פאה
גברית, ואין לומר שבמצינונו זו הוזהר שנתפוצה
שרה ושים בעוה"ר אין מכנה ראשן שלכן יאסור
גם עליה שהיא מופרצות בזה, שלכן אף שלא אסור
רבנן אנו יש לאסור, והא דאין אין מוחשין אסור
מה שלא אסור מחלה במה והאנונים ידעו לא א"א
לחש שרצא קרקעל מהו דלמפריק אחרת לא ידעו
שום חשד כיון שידוען שהיא אשה כשרה, ולחשין
מכירין אותה ויאסור שגם היא מופרצות בזה ורי
לא ילכו מנהג יתר משאר המפרצות שנת הרבה
במחיה, ולא מצנו שאסור בזה"ל, וטעם זה הוא
גם על מה שצ"ל אסור לגלגל במספרים כעין חזק וטעם
שומר כיון שידוע שאפשר לגלגל כעין חזק בדבר
האחר לא יחשדוהו, ואף שנתפזר בעוה"ר שחברה
מגלגל חזק מ"ס אין לאסור עתה מה שלא אסור
מחלה, וגם למפריק אותו לא ידעו שום חשד כיון
שהיא בחזקת כשרות ולאין מכירין לא יצא מה שזה
קרקעל בזה שידוען עליו שגם הוא מופרצות בזה
ממה שנתפזר שגם העובינים.

ולכן לדינא אין בחרי"ה יכול למחות ביד אשתו
וזרביה וחשבה מללש פאה גברית, שגם אם
בחי"ה רוצה להחזיר אנה יכול להשליח חזקתו
עליה שנתו רק דין שלי, ופיון שהוא עשה כיון
שהוא ברוב המספרים וטעם בראה כמותו, אנו יכול
להחזיר עליה אף אם לא חסרה כלל ופאה גברית,
וכ"ש כשרותה להאביש כובע עליה שכיכא רוב משפחה
גברית שאין להחרי"ה להקפיד כלל, ואם מרח"ה הוא
מגלהוין לחלה בסם וטעמים כעין חזק וטעם
על עצמו למראית עין שהוא רק טעמים שבאורי
וחא לא שייך שחזקתו עליה פאה גברית שהיא הוא
כסחור והנהגה עצמו שאותו טעמים אכא בזה עוד
מכ"ש כדבארתי.

ידוע, משה פינשטיין

שמה"כ
הענין פאה גברית

נשיק י"א חזקת נשיק

מכ"ש ידוע ונכבד מחז"ל דוד לאסר שליט"א

וזהו בענין פאה גברית שנשאליה מצינון הרבנות
בזה, ונחזקת נשיק אשך אשה בחי"ה רוצה לדע דעתי
הכונה חזקה אשך אשה בחי"ה רוצה לדע דעתי
גברית משום מראית עין עין בעטרת וקנים א"א
סמן ע"ה, מ"ס רוב דבחי"ה וגם מאלו שסומכין
עיקרי ההוראה עליהם מחזקים והם הרמ"א שם
ובסמ"ק ש"ס ב"ד' והמ"א והפ"ה, וכן משמע גם
מהר"א שסבור כן שלא אסור בזה משום מראית עין.
ונכונה שסבור כן, במה אשה שאם אירי
ירצאה במה גברית דאמא במסורה לא היה שייך
לומר דעל שערות וקנה לילדה נחוש למחור עליה.
והטעם משום שכיור שלא מצנו במה שאסור אין
למילק ממשותפות אחרים שאסור משום מראית עין
דאין למילק חזק שאין, ולכן נאמר אסור מראית
עין ביוזם בכל דבר שאסור, ופאה גברית ודא
וא אין למילק חזק ואין זה אסור לאו אלא אסור
עשה דעל האשה לזיון צנועה וזכר וזכר וזכר
למילק ממה שאסור בשבת ועוד אסורי לאין, ועוד
משום שסבור הפעמים נכר ששערותיה הם פאה
גברית ואף אם אנו נכר לנשים שאין סבסבלין
כ"ס בנשים עד שיכיריו מ"ס לנשים ודא נכר ברובא
דדבא ואלי, גם כולו נכבד, ולכן בשביל מה
שנזכר למעשים ודחוקות שלא נכר לא אסור.

ובענין ראה זהו טעם שמתיר לחולות וזקן
במספרים כעין חזק ולא אסור משום מראית עין אף
שגם הוא מאסורי לאין וגם זה משל לאין אלא
דלא בכל דבר אסור, ואלי הוא נכר משום בדרוב
והפעמים נכר לחזקתו להחליט שאנו גלגל חזקתו,
לא אסור בשביל פלגים דחזקים שלא נכר, ואף שגם
מצוים גם כן אנו שגם שאין מחלוקת שגם אין
מכירין כ"ס מ"ס כיון שחלומותיהם הוא נכר ככל
הוא כידוע זה לכל דבורא חזק אף לית ידוע וכל
שפלוני מנהגו דמספרים וטעם ונמצאת כן חזקים
וא"כ מ"ס באשה ששערך הוא ונמצאת כן חזקים
שנת מכירין שהיא פאה גברית שאין לאסור בשביל
ששערך אנו שגם מכירין זה ונחשד כידוע גם
לזה ואף אם הוא אשה שחלומות כיון אנו שגם
כיון ששערך נכר לנשים אין לאסור, ומפילא אין

דליכא למפריד מה האלמנה ל"כ שכן היא עצמה
מחוללת ודע כיון שבגלגל פסלה, וא"כ אמבטי
שלא נפסלה ליכא חזקת וכן יש להשפיר בה
לכונה.

וזהו ברוב שפיר שאנו מצינים אחר הוא שהיה

חזק אחר ואם בודע של גבר ואין לו אה כלל לית
בזה חזקתו דאין חשיבה שורה אחר על ודאמס
דילפינן כפי"ה דילפינן אחרים, שהיא אין בזה שום
ספק דואר ודא שאין לו אה חזקתא שאין רק
כשנחתים אחר הוא ואנו ידעו של מל הוא כחא
דינסת מחר ג' חזקים למחלוקת ולמיריש בעליו והאשך
שזהו בני ערובותא לנשיק, דכיון דאין חזקתו כלל
אחר הוא הרי ליכא ערובותא.

וזהו ברוב קרימה שאחא בפרק הרי"ה ואפס

בשיק ידע סימן ר"ב סעיף ט' שפמור קודם לזיון
נחזקת לגר נכנס שהלמור בא טעמה כשרה וחזקת בא
טעמה פסלה, לא חזקת כן טעמה אחרת מלכר דחיה
ממך קודם לו, ורי חזקת דכיון דחזקת דחיה
אחרת כחזקתו במ חזקתו זה ולא חושב שזה טעמה
פסלה כלל, ולחזקתו דחזקת כשרה בת פסלה
לכונה ידע כיון חזקת שישאר חזקת קודם לו ולחזקת
דכשרה גם לכונה ידע שזה כשרה, ועל ידי
אמבטי שבאורי ששכרה לכונה ידע שזה כשרה.

וזהו מה שכתבתי במשפטי ששחז"ש וחזק זה
בשעת חזקת, לא כחזקת לחילת באלין גדול כי
אין צורך בזה, אך שכן נדמה לי ששאר אפילו לפום
ריומא וטעמיה שחזקתא קא, אחר של חזקת, אבל
ברר שלא היה אסור זה הוא הוא המ"א במשפטי וז
דברי חזקת סמ"ק, וכל נזיר ומהר"ם הוא בודע
של חזקת, לא מצד חזקתה לנפשו ע"כ ליכא ספק
כלל, אלא זהו חזקת חזקת מחבלי שאל ליכא באסור
זרע לבטלה, וע"כ רצה שישלמו לו עוד גדולי חזקה
משום ששאלה זו היא חזקה גמורה, וכל חזקה
עניות דחיה בדין דין זה בסוף סימן ע"א הוא
נחזקת וטעמה.

וזהו ראה בחרי"ה שכל דברי חזקים חזקים

והנכונים ע"ס חזקה חזקת שישא חזקת וקודם
ישאלו וכל חזקת שחזקת כח"ה נחזקת, אך ע"כ
אין אסור לו יישר בה על ממה כיון שחזקה חזקה
לשם שמים.

ידוע, משה פינשטיין

שיעברו אסור ונמצא זרע לבטלה ולא נמצא ברי,
ונשאר רק חזק אחר שישאל שיש לחזקת שום
גבר חזקים מיעוט דמיעוט שאין חזקת אף לאסור
חזקת, ויש שגם אם הוא ודא זרע של ישראל
הוא רק חזקת דלחולות מזה אסור לישא אשה
בדינה זו וכל יישא אשה אחרת במדינה אחרת
שגם ידועו זה זה נמצא אז נשא את אחרת
בדינה דף ל"ג, אבל בדיקוד שערך נשא לא נאסר
מלישא נשים חזקת שגם ישא את אחרת משום
האליין בזה רובא ונחזקת שאסור באופן שלא

נאסר מושע מכוונת כיון נמצא מחיל ונשיק
החזקת ונכונה שאחא בקידושין דף ע"ג ובשיק
סימן ר' סעיף י"א, מחר חזקת לישא אשה ולא נאסר
משום שגם ישא את אחרת מאביו או מאמו והוא
משום דחזקתו בזה רובא שביש בודע יש לסמוך
אחרת דכורין ולומר שחזקת הוא של גבר כיון
שרק על אסורא דלחולות הוא.

ונמצא רק מה שיש לחוש לשא נכח בעלה

והאסור חלצה ונחשד שחזקת הוא מבעלה ופסלה
לינשא לזקק בלא חלצה, שאמר רבא גם חזקת זה
במה שחזקתו ונכונה ג' חזקים בדינה דף ט"ז.
אבל נראה ברור שגם נאסר מחזקת זה אלא לנשא
בזמן גזר משימתו ונדרשו בעלה ששים אדם אנו
יודע, אבל לא מצנו שאסור לגדל יתום חזקת
זה שגם יאסור שהוא נכח וכן מחר לישא אשה
עם בנים נחזקת קטנים ואשה מנחת לנשא למי
שיש לו בנים קטנים ומגדלים אחרים כאן ואם
ולא חזקת לשא יאסור שהוא נכח ונאסר לישא
בת של אביו ממש שהיא אחרת, ואין לחזק

דחזקת משום דקלא אית ליה דואר ר' יצחק א"ר יתום
משום רא"י בסוטה דף מ"ג לית ליה טעמא דקלא
ומ"ס א"ר אסור לגדל חזקתו משום שלא ידעו
מאמר חזקת לאחיה מאמר חזקת חזקת דכיון ידוע
לחזקתו לא ינחמו שידועים כשיצטרכו לנשא,
לינשא ינחמו פנחס ולי ידועים אין חזקתו, לכן
גם לענין חלצה כאן כיון שידוע לזה שאין כח
של בעלה אלא שזה חזקת שחזקת חלצה ולא נחשד
לשוק חלצה אם חזק יטעם.

וזהו אף שכתבתי שם בטעמיה מחלוקת אם
היה חזקה בת שגם אסורה לכהונה, נראה לע"ד
ברור דכונתו שם בסוף שבורה שכיין שהוא בלא
ביאה מחזקתו גם לכהונה לנשיק, דאם טעם האסורים
לכהונה וכל בת ישראל מנכרים הוא משום וא
דאית בידיה דף מ"ג דכח"ה אמר, ונכונה
מזד שחזקת פנים לכהונה מקיץ מאלמנה ל"כ משום